

publiki Demokratycznej i czasowo tam przebywających oraz uzyskujących dochody w walucie Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

§ 2. 1. Osobom określonym w § 1 zwalnia się od należności celnych i ograniczeń przywożone przez te osoby towary, przeznaczone na ich potrzeby osobiste, potrzeby członków ich rodzin, jak również na potrzeby osób, w stosunku do których ciąży na nich ustawowy obowiązek alimentacji.

2. Zwolnienia przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie:

- 1) w odniesieniu do osób określonych w § 1 pkt 1 do towarów zakupionych za dochody uzyskane w walucie Niemieckiej Republiki Demokratycznej,
- 2) w odniesieniu do osób określonych w § 1 pkt 2—4 do towarów zakupionych za 50% dochodów uzyskanych w walucie Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

3. Niezależnie od zwolnień określonych w ust. 2 zwolnieniu od należności celnych przywozowych i ograniczeń podlegają nagrody rzeczowe otrzymane w związku z zatrudnieniem, studiami, działalnością naukową lub odbywanym stażem.

§ 3. Zwolnienia przewidziane w niniejszym zarządzeniu nie mają zastosowania do:

- 1) towarów, których rodzaj i ilość wskazują na ich handlowy charakter,
- 2) samochodów osobowych.

§ 4. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą członków personelu polskich przedstawicielstw dyplomatycznych, konsularnych i handlowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *J. Burakiewicz*

350

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 28 listopada 1970 r.

w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego w szkołach wyższych.

Na podstawie § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 225 i z 1967 r. Nr 28, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do nauczycieli studium wojskowego w szkołach wyższych, nie będących żołnierzami w służbie czynnej.

§ 2. W zależności od posiadanych kwalifikacji i stopnia wojskowego osoby powołane na stanowisko nauczyciela studium wojskowego w szkole wyższej otrzymują uposażenie zasadnicze według następujących grup, określonych w § 3 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 225 i z 1967 r. Nr 28, poz. 132):

- a) uposażenie grupy 3K — jeżeli posiadają ukończone studia wyższe i stopień oficerski co najmniej podporucznika rezerwy lub wykształcenie średnie i stopień oficerski co najmniej majora rezerwy,
- b) uposażenie grupy 4K — jeżeli posiadają co najmniej wykształcenie średnie i stopień oficerski podporucznika rezerwy,
- c) uposażenie grupy 5K — jeżeli posiadają ukończone

studia wyższe i co najmniej tytuł podchorążego rezerwy.

§ 3. 1. Nauczyciel studium wojskowego pobierający uposażenie zasadnicze grupy 5K lub 4K może awansować do bezpośrednio wyższej grupy uposażenia zasadniczego po upływie 3 lat nienagannej pracy na stanowisku nauczyciela studium wojskowego w szkole wyższej w terminie określonym w przepisach ustalających ogólne zasady przeszerogowania i awansowania pracowników.

2. W razie uzyskania przez nauczyciela pobierającego uposażenie zasadnicze grupy 5K lub 4K kwalifikacji uprawniających do zaszeregowania do wyższej grupy uposażenia zasadniczego, awansowanie do wyższej grupy uposażenia następuje z dniem pierwszym miesiąca następującego po spełnieniu warunków, od których zależy wyższa grupa uposażenia zasadniczego.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 1968 r. w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego zatrudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych (Monitor Polski Nr 46, poz. 324).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1970 r.

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

351

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 18 grudnia 1970 r.

w sprawie zasad planowania i rozdzielania funduszu płac na prace badawcze.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1970 r. w sprawie zasad finansowania prac badawczych i wdrożeniowych (Dz. U. Nr 12, poz. 112)

oraz w związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1970 r. o narodowym planie gospodarczym na 1971 rok zarządza się, co następuje:

§ 1. Zasady planowania i rozdzielania funduszu płac na potrzeby związane z wykonywaniem prac naukowo-badawczych i prac rozwojowych, zwanych dalej „pracami badawczymi”, zawarte są w wytycznych stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Ilekroć w wytycznych mówi się o funduszu płac bądź o płacach, należy przez to rozumieć:

- 1) osobowy fundusz płac oraz
- 2) bezosobowy fundusz płac i fundusz honorariów.

2. Przy planowaniu i rozdzielaniu limitów funduszu płac należy ujmować odrębnie osobowy fundusz płac i odrębnie bezosobowy fundusz płac wraz z funduszem honorariów, z tym jednak że przy podziale przedmiotowym limitów, przeprowadzonym zgodnie z wytycznymi, jednostki koordynacyjne lub z ich upoważnienia jednostki współpracujące mogą dokonywać przesunięć pomiędzy obu tymi składnikami funduszu płac, jeżeli rodzaj i zakres prac wymaga zmian w rozmiarach zatrudnienia.

3. Przy rozdzielaniu osobowego funduszu płac dla jednostek badawczych fundusz premii nie jest objęty limitami funduszu płac, o których mowa w wytycznych.

§ 3. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk opracują i przedłożą Komitetowi Nauki i Techniki w terminie do dnia 15 lutego 1971 r. projekt planu funduszu płac na prace badawcze na lata 1971—1975; plan ten powinien być sporządzony na formularzu, którego wzór podany jest w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Wzory do sporządzania projektu planu funduszu płac na prace badawcze na okresy roczne będą określane przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki w instrukcjach w sprawie opracowania projektu narodowego planu gospodarczego w zakresie rozwoju nauki i techniki.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do funduszu płac na prace badawcze wykonywane po dniu 1 stycznia 1971 r., z tym że ustalony w wytycznych system przedmiotowego planowania i przydziału limitów funduszu płac na rok 1971 obowiązuje tylko w odniesieniu do problemów węzłowych.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: *J. Kaczmarek*

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 18 grudnia 1970 r. (poz. 351).

WYTYCZNE W SPRAWIE ZASAD PLANOWANIA I ROZDZIELANIA FUNDUSZU PŁAC NA PRACE BADAWCZE

I. Założenia ogólne.

Planowanie i rozdzielanie funduszu płac związanego z wykonywaniem prac badawczych następuje w pierwszej kolejności na podstawie kryterium przedmiotowego, odnoszącego się do określonych dalej zadań, a dopiero w dalszej kolejności na podstawie kryterium podmiotowego, odnoszącego się do jednostek organizacyjnych prowadzących działalność badawczą. Kryterium przedmiotowe stosowane jest w odniesieniu do funduszu płac niezbędnego do wykonania prac badawczych objętych problemami węzłowymi oraz problemami resortowymi. W odniesieniu do innych prac badawczych i pozostałych potrzeb w zakresie funduszu płac stosowany jest przydział podmiotowy.

II. System przydziału przedmiotowego.

1. Podstawą przydziału przedmiotowego są plany koordynacyjne problemów. W planach tych, w części dotyczącej bieżących nakładów na prace badawcze, zamieszcza się planowane płace obejmujące wynagrodzenia bezpośrednio odnoszące się do prac objętych danym problemem, powiększone w zakresie wynagrodzeń objętych osobowym funduszem płac o określony narzut procentowy z tytułu płac pośrednich, zaliczonych przez wykonawcę prac do kosztów ogólnych. Płace te wykazuje się z podziałem na poszczególne lata oraz z podziałem na dwie grupy jednostek organizacyjnych uczestniczących w rozwiązywaniu problemu (niezależnie od podporządkowania organizacyjnego tych jednostek i działu klasyfikacji gospodarki narodowej, do którego zostały one zaliczone):

- 1) grupa I — jednostki, w których obowiązuje limitowanie funduszu płac, zwane dalej „jednostkami objętymi limitowaniem” — w szczególności: instytuty naukowo-badawcze, centralne laboratoria, zakłady badań i doświadczeń, centralne biura konstrukcyjne oraz ośrodki badawczo-rozwojowe; w grupie tej ujmuje się również płace związane z udziałem przedsiębiorstw produkcyjnych w rozwiązywaniu problemu,
- 2) grupa II — jednostki, w których — zgodnie z obowiązującym je systemem bankowej kontroli funduszu płac — planowany fundusz płac może być zwiększony w odpowiedniej relacji do wzrostu przerobu związanego ze zleconymi zadaniami (np. zakłady i przedsiębiorstwa doświadczone oraz biura projektów), zwane dalej „jednostkami wyłączoneymi z limitowania”.

zującym je systemem bankowej kontroli funduszu płac — planowany fundusz płac może być zwiększony w odpowiedniej relacji do wzrostu przerobu związanego ze zleconymi zadaniami (np. zakłady i przedsiębiorstwa doświadczone oraz biura projektów), zwane dalej „jednostkami wyłączoneymi z limitowania”.

Zasada przydziału przedmiotowego nie ma zastosowania do jednostek budżetowych z wyjątkiem wypadków, gdy praca badawcza wykonywana jest w ramach gospodarstwa pomocniczego.

2. Na podstawie zatwierdzonego planu koordynacyjnego problemu ustala się dla jednostek objętych limitowaniem limit przedmiotowy funduszu płac tego problemu z podziałem na poszczególne lata, w wysokości odpowiadającej udziałowi tych jednostek w rozwiązywaniu określonego problemu. Limit ten pozostaje w dyspozycji jednostki odpowiedzialnej za problem.

3. Jednostka odpowiedzialna, po utworzeniu i pozostawieniu w swej dyspozycji rezerwy wynoszącej do 10% limitu płac ustalonego na każdy problem, przekazuje pozostałą część tego limitu do dyspozycji właściwej jednostce koordynującej realizację problemu.

4. Jednostka koordynująca przydziela z przekazanego do jej dyspozycji funduszu płac limity dla jednostek współpracujących, odpowiadające ich udziałowi w rozwiązywaniu problemu.

5. Limity przydzielone jednostkom współpracującym są z nimi wstępnie uzgadniane w okresie prac nad przygotowaniem projektu planu koordynacyjnego, a po jego zatwierdzeniu — określane w umowach o prace badawcze, zawieranych pomiędzy jednostką koordynującą a jednostkami współpracującymi. Limity te powinny być w zasadzie zgodne z kwotami pozycji: „Wynagrodzenia bezpośrednio — płace” wykazywanymi w kalkulacjach wstępnych prac badawczych, powiększonymi w zakresie wynagrodzeń objętych osobowym funduszem płac o narzut z tytułu płac pośrednich. Narzut ten strony ustalają w umowie, biorąc pod uwagę ogólne proporcje między płacami pośrednimi i bezpośrednimi kształtujące się w danej jednostce współpracującej.

6. Limit przedmiotowy określony w umowie stanowi dla jednostek współpracujących podstawę do dokonywania wydatków placowych w poszczególnych latach kalendarzowych ponad limity podmiotowe, uzyskane od jednostek nadrzędnych.

7. Przy umowach wykonywanych w okresie dwóch lub więcej lat kalendarzowych limit przydzielony na wykonanie danej umowy podlega podziałowi na poszczególne lata.

Limit osobowego funduszu plac związany z określoną umową i ustalony na określony rok, a nie wykorzystany do końca tego roku, pozostaje w dyspozycji jednostki koordynującej, która może wykorzystać ten limit w roku następnym. Zagospodarowanie nie wykorzystanego limitu następuje w porozumieniu z jednostką odpowiedzialną. W razie gdy nie wykorzystany limit osobowego funduszu plac przekracza 10% limitu przydzielonego na dany rok, zagospodarowanie nadwyżki ponad 10% wymaga uzgodnienia z Komitetem Nauki i Techniki.

Limit bezosobowego funduszu plac i funduszu honorariów, ustalony na dany rok w związku z określoną umową i nie wykorzystany do końca roku, może być wykorzystany przez jednostkę współpracującą w następnym roku na ten sam cel.

W wypadku zakończenia lub przerwania pracy nie wykorzystana reszta całego limitu wygasa.

8. Limit przedmiotowy na prace przypadające do wykonania przez jednostkę koordynującą jednostka ta pozostawia na własne potrzeby. Przepisy ust. 6 i 7 mają odpowiednie zastosowanie.

9. W jednostkach, w których obowiązuje limitowanie zatrudnienia, przydział przedmiotowy funduszu plac stanowi podstawę do zwiększenia przyznanej liczby zatrudnionych. O zwiększeniu zatrudnienia z tego tytułu jednostka ta zawiadamia jednostkę nadrzędną.

III. Przydział podmiotowy.

Przydział podmiotowy limitów funduszu plac jest dokonywany według ogólnie obowiązujących zasad. Przy podziale limitów dla jednostek badawczych powinny być brane pod uwagę rozmiary bazy naukowo-badawczej i rozwojowej w poszczególnych resortach i branżach, ogólne preferencje rozwojowe tej bazy, a ponadto zatwierdzone proporcje podziału potencjału jednostek badawczych.

IV. Tryb przydziału limitów funduszu plac.

1. W toku prac nad planem pięcioletnim Komitet Nauki i Techniki w uzgodnieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministrem Finansów ustala wstępnie na okres planu pięcioletniego z podziałem na poszczególne lata globalny limit funduszu plac na prace badawcze, zabezpieczający:

- 1) fundusz plac niezbędny do realizacji prac zaliczanych do problemów węzłowych i resortowych oraz
- 2) fundusz plac rozdzielany podmiotowo dla jednostek objętych działem „nauka”.

2. Po zatwierdzeniu w ramach planu 5-letniego globalnego limitu funduszu plac na prace badawcze Komitet Nauki i Techniki dzieli ten limit — z podziałem na lata — w sposób następujący:

- 1) ustala na podstawie planów koordynacyjnych i wydziela limity funduszu plac na poszczególne problemy węzłowe, a po zatwierdzeniu planów koordynacyjnych tych problemów — przydziela te limity jednostkom (ministerstwom) odpowiedzialnym za problemy węzłowe,

2) wydziela centralną rezerwę pozostającą w dyspozycji Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki,

3) pozostały fundusz plac rozdziela między resorty z przeznaczeniem na realizację problemów resortowych oraz na inne potrzeby jednostek działu „nauka” w każdym z resortów.

3. Ministerstwa (urzędy centralne) po otrzymaniu limitu funduszu plac, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, dzielą ten limit — z podziałem na lata — w następujący sposób:

1) na podstawie planów koordynacyjnych problemów resortowych danego resortu wydziela fundusz plac związany bezpośrednio z tymi problemami, określając odrębny limit dla każdego z nich i przydzielając ten limit jednostce odpowiedzialnej za dany problem resortowy,

2) pozostałą część funduszu plac przydziela jako limit podmiotowy:

- a) zjednoczeniom (jednostkom równorzędnym) oraz
- b) bezpośrednio podległym jednostkom działu „nauka”.

Przy podziale powyższym ministrowie mogą wydzielić i zatrzymać w swej dyspozycji rezerwę resortową.

4. Zjednoczenia (jednostki równorzędne) rozdzielają otrzymane od ministerstw kwoty limitów podmiotowych pomiędzy podporządkowane jednostki działu „nauka” z zachowaniem podziału na poszczególne lata planu pięcioletniego.

5. W toku prac nad planami rocznymi może nastąpić aktualizacja limitów funduszu plac na prace badawcze, ustalonych w planie pięcioletnim na dany rok; dotyczy to zarówno limitów przydzielanych przedmiotowo, jak też limitów podmiotowych. Uzasadnieniem dla aktualizacji mogą być w szczególności:

- wnioski wypływające z oceny wykorzystania limitów w roku poprzedzającym rok planowy,
- zmiany organizacyjne,
- zmiany w zakresie zadań przypadających do wykonania na rok planowy, w tym także aktualizacja planów koordynacyjnych problemów węzłowych i resortowych.

6. Podstawą aktualizacji, o której mowa w ust. 5, są projekty rocznych planów funduszu plac na prace badawcze, zawierające:

- 1) rozliczenie funduszu plac za rok poprzedni (porównanie funduszu plac faktycznie wydatkowanego w poprzednim roku z limitem rocznym na tenże rok, wynikającym z planu pięcioletniego),
- 2) porównanie zweryfikowanych potrzeb na rok planowy z pierwotnym limitem rocznym na ten sam rok, wynikającym z planu pięcioletniego, z określeniem ewentualnych niedoborów (nadwyżek).

Szczegółowy układ planów rocznych będą określały wzory, o których mowa w § 3 ust. 2 zarządzenia.

7. Aktualizacja limitów rocznych dokonywana jest w trybie analogicznym do ustalonego w odniesieniu do opracowywania planu pięcioletniego. Aktualizacja powinna znaleźć odpowiedni wyraz również w treści zawartych wcześniej umów między jednostkami koordynacyjnymi i jednostkami współpracującymi o prace dotyczące problemów węzłowych i resortowych (rozdział II wytycznych).

V. Kontrola prawidłowości wykorzystania limitów przedmiotowych.

1. Podstawę do kontroli prawidłowości ustalenia i wykorzystania limitów przedmiotowych stanowią:

- 1) zatwierdzone plany koordynacyjne problemów oraz umowy zawarte na objęte nimi prace badawcze;

- 2) dokumenty (np. protokoły zdawczo-odbiorcze), świadczące o wykonaniu prac, na które przyznano limity,
- 3) prowadzona przez wykonawców analityczna ewidencja kosztów według umów oraz kalkulacje wynikowe prac.

2. Prezes Narodowego Banku Polskiego uwzględni postanowienia niniejszych wytycznych w przepisach szczegółowych dotyczących kontroli funduszu płac w jednostkach państwowych.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 18 grudnia 1970 r. (poz. 351).

Ministerstwo (urząd centralny)

Wzór PI-B.

PLAN FUNDUSZU PŁAC NA PRACE BADAWCZE

w tys. zł

Lp.	Wyszczególnienie	Projekt planu 5-letniego					
		Razem lata 1971—1975	w tym rok				
			1971	1972	1973	1974	1975
1	2	3	4	5	6	7	8
I	Fundusz płac na wykonanie problemów węzłowych: 1) przez własne jednostki badawcze — działu „nauka” — działu „przemysł” — innych działów 2) przez jednostki współpracujące, podporządkowane innym resortom a) Ministerstwu — „nauka” — „przemysł” — inne b) Ministerstwu — „nauka” — „przemysł” — inne c) itd.						
II	Fundusz płac na wykonanie problemów resortowych — z podziałem jak w poz. I						
III	Fundusz płac przydzielany podmiotowo dla własnych jednostek badawczych danego resortu zaliczanych do działu „nauka” na ich pozostałe potrzeby nie uwzględnione w poz. I i II						
IV	Ogółem (I + II + III)						

Objaśnienia.

1. Wzór należy sporządzić oddzielnie dla:
 - 1) osobowego funduszu płac i
 - 2) bezosobowego funduszu płac łącznie z funduszem honorariów.
2. W pozycji I należy planować fundusz płac na wykonanie problemów węzłowych, za które resort sporządzający plan jest odpowiedzialny. W pozycji II — fundusz płac na wykonanie problemów resortowych danego resortu.
3. W planie należy ująć tylko potrzeby jednostek objętych limitowaniem.
4. Do wzoru należy załączyć omówienie analityczne, uzasadniające wysokość funduszu płac, w którym m. in. powinny być uwzględnione następujące elementy kalkulacyjne:
 - udział funduszu płac w globalnych kosztach rozwiązania problemów węzłowych i resortowych,
 - spodziewane wpływy limitu funduszu płac z innych resortów, z tytułu realizacji umów wykonywanych na rzecz jednostek koordynujących innych resortów,
 - struktura funduszu płac rozdzielonego podmiotowo (np. badania rozpoznawcze, działalność ogólnotechniczna itp.) oraz powiązanie tego funduszu z rozwojem kadry i średnimi płacami.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
 ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1893.

Cena 6,40 zł